

til vi atter komme sammen, især da der er saamange andre vigtige Sager, som ogsaa maae komme for. Det Rigtigste vilde være, om man kunde blive enig om at bringe Sagen til ende. Jeg vil vente indtil tredie Behandling, for at see, hvad der da fremkommer, inden jeg tager endelig Beslutning om, for hvilket Forslag jeg vil stemme.

Ordføreren: Der er idag fremkommet en saa stor Mængde Bemærkninger til Forsvar for de forskjellige, fra Fleertallets afvigende, Forslag, at, dersom jeg skulde imødegaae enhver af disse Bemærkninger, blev jeg nødt til at trætte det ærede Thing, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Hovedtræk. Jeg skal først vende mig mod det Forslag, som er stillet under Nr. 2, og som igjen er blevet anbefalet af 3 ærede Medlemmer, som imøbegif, hvad jeg yttrede i forrige Møde derimod. Der var i eet Punkt en Overeensstemmelse mellem de 3 ærede Herrer, som jeg ikke kan Andet end ansee for temmelig paafaldende. De sagde alle, at det var incorrect, naar jeg havde yttret, at samtlige Amtsraad paa eet nær — det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) sagde, at jeg havde sagt: „samtlige Amtsraad, alle som eet, men jeg sagde, alle paa eet nær — havde yttret sig mod denne Ordning og protesteret mod denne Bestyrelse af de Umhyndiges Midler. Jeg veed ikke, om de Herrer have gennemlæst Amtsraadens Betænkninger; jeg har gjort det. Jeg har endog i den nyere Tid gennemlæst alle Betænkningerne i Justitsministeriet, og jeg kan forfikkre de 3 ærede Herrer, at det virkelig er sandt, hvad jeg siger, at alle Amtsraad paa eet nær, nemlig Viborg Amtsraad, have yttret sig derimod. Flere, ja, maastee de fleste af dem have brugt det Udtryk, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree) har sagt, at de ikke have brugt, nemlig at de maatte „protestere“ imod, at Amtsraadene overtog denne Bestyrelse. Jeg vil ikke paastaae, at de alle have brugt dette Udtryk, men de fleste have virkelig brugt det;

de neblægge den bestemteste Protest imod, at Amtsraadene faae Bestyrelsen, eller at Amtsfundet faaer Ansvar. Dette maa jeg paa det Bestemteste fastholde. Naar dernæst de ærede Medlemmer sagde, at det ikke kunde regnes saanøie, forbi Sagen dengang kun forelaa som en ganske almindelig Anhydning, og derimod ikke i den detaillerede Udvikling, som de ærede Medlemmer have givet den i deres Forslag, maa jeg dertil bemærke, at det heller ikke er ganske rigtigt. Sagen forelaa dengang omtrent i den samme Stikkelse, hvori den nu foreligger ved de Herrer's Forslag. Der var nemlig i Justitsministeriets Skrivelse, hvorved Amtsraadens Betænkning blev indhentet, gjort Henviisning til det Sted i Rigsdagstidenden, hvor Forslaget første Gang fremkom. Det fremkom, som bekendt, i den Betænkning, der blev afgiven angaaende en Lov, om at Umhyndiges Midler paa under 100 Rd. ikke skulde sættes ind i Overformynderierne, og findes i Anhang B til Rigsdagstidenden for 1857, Sp. 345 ff.; der findes Tanken, efter min Anskuelse idetmindste, ligesaa godt udviklet som i de ærede Herrer's Forslag. Jeg troer derfor, at det ikke vilde være saahensigtsmæssigt, som de ærede Herrer mene, om man paany vilde forelægge Sagen for Amtsraadene og spørge dem, om de nu ikke vilde give et Svar i modsat Retning af, hvad de yttrede for et Par Aar siden, skjøndt det ganske vist er min Mening, at man, hvis man kunde bruge denne Ordning, virkelig burde gjøre det. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds søgte iøvrigt nærmere at paavise, at der ikke var noget mindre Principrigtigt i at henvide Overformynderibestyrelsen til de communale Autoriteter; men hvad det ærede Medlem i den Henseende ansøgte, maa jeg tilstaae ikke var mig klart. Han meente, at Communen var Familiens naturlige Arving og Afløser, men det var mig ikke klart, hvad han egentlig tænkte sig derved, eller hvorpaa denne Sætning skulde støttes. Mig forekommer det, at naar man vil betegne, hvilke Anliggender der skulde betragtes som i Sand-